

‘We durfden anders te denken’

Ze stonden bekend als de alto's uit het dorp: gekleed in wijde truien en spijkerbroeken, meestal met lange haren en een baard. De creatieve geest van dat excentrieke groepje jongeren leidde tot het Lieropse fenomeen Nirwana.

Tonny Peeters
t.peeters@ed.nl

Lierop

De oude garde komt dit weekend weer bijeen voor de reünie die elke vijf jaar plaatsvindt. Martien Joosten (67), Mieke van Stiphout (68) en Frans Cortooms (70) halen in aanloop daar naartoe alvast herinneringen op in het huidige centrum aan de Meervensedijk. „Het ruikt hier nog altijd naar Nirwana, naar bier”, concludeert Van Stiphout al snel.

Dankzij de posters op het plafond dwalen de gedachten af naar toen, al zijn de meeste optredens waar Nirwana om bekend staat vooral het werk van een latere generatie binnen het jongerencentrum.

Nirwana begon ooit nadat een bij de scouting betrokken clubje Lieroppenaren ook iets voor de 17- tot 22-jarigen in het dorp wilde organiseren. Ze ontmoetten elkaar in de begintijd in de leegstaande boerderij van de familie Meulendijks. De woonkamer deed tijdelijk dienst als soos. Later zat de jeugd onder meer in de oude Boerenleenbank aan de Florastraat, voordat zij in 1983 verkasten naar het huidige pand.

In de begintijd draaide Nirwana vooral om ‘vergaderingen’, ge-

▲ Barpersoneel tijdens een van de eerste Tuinfeest-edities.

volgd door bier en wijn drinken aan de bar, vertelt Joosten. Wereldproblemen kwamen ter sprake, zoals de opstand in Chili. Van Stiphout vult aan: „Wij keken altijd kritisch naar de maatschappij en het kon alle kanten opgaan bij ons. We keken ook wat er om ons heen gebeurde. Er is meer in de wereld dan alleen je eigen dorp.”

Ook werden films vertoond en politieke avonden gehouden. Mediteren stond zelfs op het programma. Bezoekers namen zelf matrassen mee naar de soos zodat ze prettig konden zitten. Wierookstokjes zorgden voor een aangename geur. „Je had de traditionele mensen in pak die vaak naar de kerk gingen en je had ons. We

durfden ook anders te denken en waren een stuk vrijer”, aldus Joosten.

Die interesse in al het wereldnieuws leidde tot het evenement dat inmiddels in het hele land bekend is: het Nirwana Tuinfeest. De initiatiefnemers wilden geld inzamelen voor broeder Piet, die een gereedschapskist wilde aanschaffen voor mensen in Zaïre. De Lieropse jeugd hield duizend gulden over aan het eerste tuinfeest dat veel weg had van een braderie.

„We gingen daarna met zijn vieren op de fiets naar broeder Piet om het geld te brengen, hij woonde toen nabij Utrecht. Ter hoogte van Den Bosch belden we of hij wel thuis was”, vertelt Joosten. „Bleek hij op vakantie op de Hoge Veluwe te zitten. Zijn we meteen doorgefietst, haha.”

Van Stiphout herinnert zich een

◀ De oude garde: (vlnr) Martien Joosten, Mieke van Stiphout en Frans Cortooms. FOTO SEM

WIJNHOFEN/DCIMEDIA

optreden van zangeres Saffron. „We kletsten graag als we in Nirwana waren”, zegt ze. „We moesten dan tijdens optredens stil zijn, dat lukte niet altijd. Saffron had allemaal luisterliedjes en zij en haar manager werden toen enorm boos. Ze stopte met optreden...”

Ook bijzonder: de vele tientallen relaties die in het jongerencentrum zijn ontstaan. Alleen al de fa-

milie van Cortooms telt zeker vier van zulke ‘Nirwana-relaties’. Het jongerencentrum is een belangrijke plek waar veel Lieroppenaren zijn gevormd voor de rest van hun leven, concludeert het drietal samen. „Ook al zien we elkaar niet meer elke maand, als we elkaar ontmoeten dan voelt het meteen weer vertrouwd. We hebben samen iets moois meegemaakt”, besluit Joosten.